

Notícies de l'Índia i comentaris

D'una carta del meu germà P. Jaume Travesa,, S. J., escrita el 30 d'agost ppssat. en transcripció els següents paràgrafs:

«Vaig rebent de quan en quan les revistes de Ronsana... Jo et vaig enviar matèries que no sé si els agradarà. Potser que siguin massa llargs els contes per anar-los publicant en una revista mensual...

Coses d'aquí? L'Índia està passant per una crisi monetària gran. Els preus són quelcom inimaginables i hi ha falta de tot. Estava a Bombai fins ahir i allí no hi havia ni sal. Es veu que fou una cosa temporal. I tot caríssim. A Espanya i fins a Europa amb la qüestió del petroli s'han apujat molt les coses, diuen, però comparat amb el que han pujat a l'Índia no és res. El mateix petroli que a Espanya ha pujat fins a vint pessetes, aquí ha pujat fins a trenta-cinc. I això que els salaris són molt més petits els d'aquí...

Aquest any a Saurashtra la vida es presenta molt negra. Han fallat les pluges per quarta vegada. Plogué dues vegades però poca cosa. Semblava que tot aniria bé i no hi ha anat. Ara, encara que plogués no salvaria ja les collites que són veritablement nulles. En canvi en altres llocs (Assam, Bihar, Kerala, etc.) les pluges han estat bones i en varis estats hi ha hagut inundacions fenomenals. A Bihar els danys són de la categoria de 40.000 milions de pessetes. Hi han hagut molts de morts. 35 milions de persones han perdut tot el que tenien. És quelcom veritablement catastròfic. I al Bangla Desh sembla que ha estat pitjor. S'han ofegat milers de persones. I més de la meitat del país (el país és com dues vegades tot Espanya) està submergit en aigua. Sembla doncs que les pluges estan ben mal repartides ...

Jo vaig continuant fent pous per ajudar els pagesos i a la gent dels pobles. I altres coses, naturalment. No podem respirar...

En un poble que no tenien aigua per a beure en posar una barrinada i fer-la explotar, el pou s'ompli d'aigua. Es veu que una pedra privava el que l'aigua entrés al pou i a l'esberlar-se la roca l'aigua va entrar-hi i estan molt contents. El pou estava sec...

Fins aquí la carta del meu germà. Els missioners del Gujerat corroboren i confirmen una situació tan crítica amb la següent

«CARTA DEL GUJERAT»

«La situació de la gent, sobretot la dels més pobres s'està fent insostenible. Crèiem que la fam i la misèria no podrien anar més lluny; però de fet segueixen extenent-se més i més. Aquí teniu una comparació preocupant:

En el Gujerat costa

Un kg. de sucre	55 ptes.
Un kg. d'arròs	50 ptes.
Un kg. de pa	40 ptes.

En el Gujerat guanya

Un peó	25 ptes. al dia
Un fuster	80 ptes. al dia
Un paleta	85 ptes. al dia

Això escriuen els nostres missioners.

No podríem fer alguna cosa entre tots per alleujar aquesta misèria?

En nom del Gujerat la saluda atentament,

L. Damboriena.»

Els germans del tercer món reclamen la nostra ajuda, i com a catòlics no la podem defugir, Jesucrist ens diu: «el que feu pels vostres germans més petits i necessitats a Mi mateix ho feu.» I l'evangeli ens diu també que «l'almoïna redimeix part de la pena dels nostres pecats.»

Pel nostre propi bé devem despertar de la nostra inconsciència i no fer més el sord a les ensenyances del Diví Mestre que per tota la humanitat vessa la seva preciosíssima sang redemptora.

Una bona oportunitat serà el Domund d'aquest any 1974 i els successius. L'Església universal demana en aquest dia oracions de tota la cristianitat. Totes sofreixen en més o menys escala, pobresa, fam, misèria i convulsions socials; fins els mitjans de divulgació ens n'han informat exhaustivament!!!

No valen excuses dient que els donatius no arriben al seu destí. Com tota obra de promoció humana i social, necessita d'una bona direcció, organització i coordinació i naturalment, originen unes despeses que hauríem de volguer superar abastament.

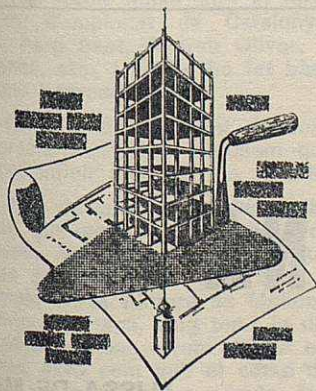
De totes les obres d'assistència religiosa, humana i social, les missions han estat, són i seran la nineta de l'ull, l'obra per excel·lència dels Sants Pares de l'Església catòlica, apostòlica i romana. Nosaltres, els privilegiats en tots els ordres, sense cap mèrit per part nostra, tenim l'obligació moral ineludible de secundar i col·laborar en els seus plans i projectes.

Els missioners immolant la seva joventut i la seva vida, donen tot el que tenen. Nosaltres, els de reraguada, oferint-los amb amor i sentit espiritual la nostra aportació econòmica (com més generosa més ben recompensats serem), hauríem de volguer entendre que l'obra missionera, gran per la seva magnitud i universalitat, hauria d'ésser la capdavantera de totes les obres d'assistència humana, religiosa i social a les que aportem la nostra col·laboració.

Recordo que quan després de vint anys de missioner a l'Índia el meu germà vingué per primera vegada a Espanya, quedà meravellat del progrés i desenvolupament de la nostra Pàtria. I veient el menjar que es llençava a les escombraries no es cansava de dir i repetir als diferents i nombrosos públics que l'escoltaven que «solament del pa que es llençava a les escombraries en la comarca del Maresme, se'n mantindrien tots els catòlics de la seva població de Rajkot.»

Conclusió: És que el menjar que es llença no són diners malversats que no se n'aprofita ningú? I encara gosarem dir que no ens sobren els diners per poguer-ne fer una almoïna digna de les nostres possibilitats als més desgraciats, pobres i marginats de la societat humana? Procurem que en el seu dia Déu no ens en faci retret.

Misericòrdia Travesa

Construcciones MOLINS, S. A.

Tels. 285, 286 y 524

«La Tosca» - Calle de la Serra
SANTA EULALIA DE RONSANA